

— Jeg skal forsøge, om jeg ikke selv paa dette fremrykkede Stadium skulde kunne yde et virkeligt Bidrag til Opfattelsen af Spørgsmaalet om Servituten i dets Almindelighed. Jeg beder de Herrer gjøre sig det klart, hvad det hele Forbud i 1661 virkelig maa være gaaet ud paa. Har det været et absolut Forbud imod at bygge? Nei, det har været et Forbud imod at bygge anderledes end paa nogle visse, bestemt angivne Maader. Det har ingenlunde været et ubetinget Forbud imod at anvende sin Grund til Bygninger, men et Forbud imod at bebygge den paa en saadan Maade, at de derpaa opførte Bygninger kunde være Fæstningens Forsvar til Hindrer. Jeg vil i denne Henseende erindre om et Punkt, som staaer fremhævet i min Mindretalsbetænkning, nemlig Citatet fra Cancellibetænkningen af 13de October 1824. Jeg har denne Betænkning liggende i Originalen foran mig, og der staaer udtrykkeligt udtalt under § 4, at naar der er opført Bygninger uden Approbation, saa behøve de paagældende Grundeiere dog ikke at borttage disse Bygninger igjen, naar det ved Undersøgelse befindes, at disse Bygninger stemme med de almindelige Regler, der ere foreskrevne. Deraf fremgaaer det dog aldeles tydeligt og klart, at det Forbud, der har eksisteret, har ikke været et absolut Forbud imod al Bebyggelse, men kun imod en vis Art af Bebyggelse. Naar De nu ville tænke Dem om, hvad Kjøbenhavn var i 1661, og hvad de Grunde vare, som dengang laae udenom Kjøbenhavn, saa siger dog den simple og sunde Menneſtesforstand, at for den Ret, som Staten krævede til at forbyde Opsørelsen af Bygninger, der vare mere end een Etage høie, behøvedes der dengang ikke den allermindste Erstatning til de paagældende Grundeiere. Det vilde være absurdt, om man Næret efter Svenskerneſe Beleiring af Kjøbenhavn havde betalt en eneste Skilling til Folk, der eiede Grunde udenfor Søerne, for at de ikke skulde opføre Bygninger, der f. Ex. vare mere end een Etage høie, thi det kunde ikke falde en eneste af dem ind, at bygge dem høiere. I det Dieblis, Forbudet blev givet, betød det ikke det Allermindste for de paagældende Grundeiere; det gjorde praktisk intet. Skaar i deres Ret. Nu have Forholdene

derimod udviklet sig; hvad der dengang var en ligegyldig Ting, er nu af den største Betydning, og de samme Grunde, der dengang henlaae til Græsning, til Rugmarker og til forskjelligt Agerbrug, ere nu blevne værdifulde Byggrunde. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) — efter min Overbeviſning den farligste Modstander, den hele retlige Opfattelse af Servitutspørgsmaalet har — kom tilsidst til den Slutning, at der findes blandt disse Grundeiere Adskillige, om hvilke det er givet, at de skulle være underkastede visse Indskrænkninger, og han støtter da dette vistnok væsentligt, ligesom det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (L. C. Larsen), paa dette Citat af adskillige Skjøder; men, siger han, der er Andre, for hvem der ikke er foreskrevet nogen saadan, thi det ærede Medlem vil selvfølgelig ikke nægte, at f. Ex. de Folk, der ved Gavebreve af de forskjellige Konger, der staae nævnte i min Mindretalsbetænkning, have faaet Grundene uden mindste Indskrænkning og ikke have faaet Vederlag for de senere gjorte Indskrænkninger af deres Ret, og han vil ligesaa lidt nægte, at de Grundeiere paa Vesterbro, som have indsendt et særligt Underdragende, fra Midten af det 18de Aarhundrede til Begyndelsen af det 19de have haft fuldkommen Byggefrihed, og at Indskrænkningerne senere ere paalagte dem uden Vederlag. Altsaa; det ærede Medlem siger: Nogle Ciere have kun faaet deres Eiendomme med Indskrænkningerne, Andre have engang været frie Ciere, indtil Lovgivningen paalagde dem Indskrænkninger — og hvad skulle vi saa gjøre? Vi skulle slaae dem alle i Hartkorn og forlange af dem alle, uden Hensyn til deres forskjellige Stilling, den halve Værdiforhøielse som Vederlag for Indskrænkningernes Borttagelse! Men det gaaer umuligt an, det vilde ikke være retfærdigt eller billigt. Den ærede Krigsminister har ogsaa opfundet en „Doctrin“, og den bestaaer deri, at dette Lovforslag skal „flabe en Værdi“, som ikke nu er tilstede. Det er en Feiltagelse. Denne Værdi „flabes“ ikke ved Lovforslaget. Lovforslaget ryfter i det Høieste Pæren ned af Træet; men dersom man bare giver Tid, saa falder den modne Pære nok ned af sig selv. Den Værdi, der kommer